

Nhà Văn Điệp Mỹ Linh & Hải Quân VNCH Ra Khơi, 1975 Vương Trùng Dương

Hầu hết các tác phẩm viết về Quân Bình Chủng trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa (QL/VNCH) xưa nay đều do những tác giả đã từng phục vụ trong đơn vị mới am tường để ghi vào trang Quân Sử... Tác phẩm Hải Quân VNCH Ra Khơi, 1975 của nhà văn nữ Điệp Mỹ Linh được coi là tài liệu lịch sử rất đáng quý.

Những tác phẩm khác của nhà văn ĐML đã ấn hành: Dáng Xưa, Chỉ Còn Là Kỷ Niệm, Trăng Lạnh, Tìm Vết Chân Xưa, Sau Cuộc Chiến, Một Đoạn Đường, Đưa Tiễn, Cuồng Lưu, Bước Chân Non, ... Còn nhiều bài viết chưa in thành sách trong thời gian qua.

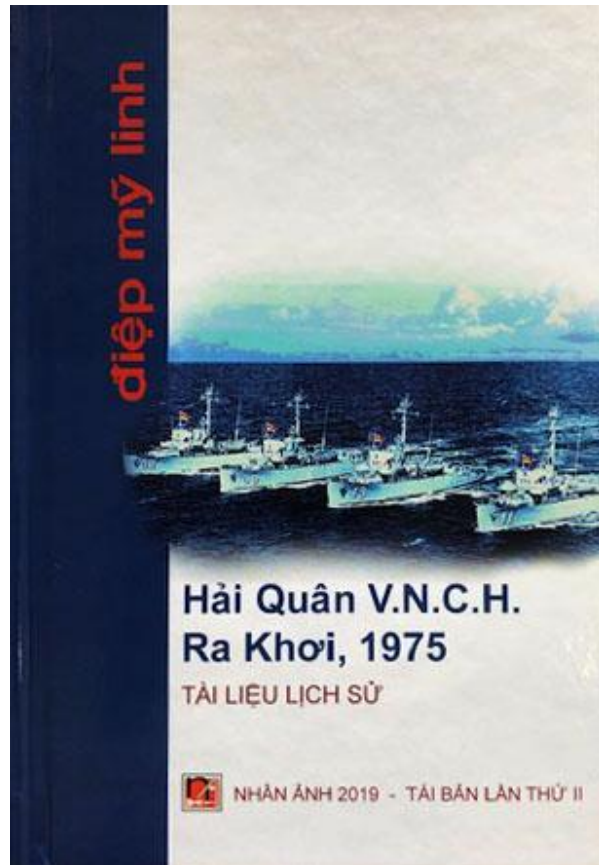
Nhà văn Điệp Mỹ Linh ở Nha Trang là phu nhân của cố Hải Quân Trung Tá Hồ Quang Minh, khóa 8 Sĩ Quan Hải Quân Nha Trang. Cựu Trung Tá Minh qua đời năm 2014 tại

Texas.

Cuộc tình của nhà văn ĐML với HQ Trung Úy Hồ Quang Minh vào đầu thập niên 60 khi Trung Úy Minh phục vụ tại Duyên Đoàn 26, đóng tại Bình Ba, trong vịnh Cam Ranh. Thời điểm này, theo lời chia sẻ của ĐML: “Mỗi ngày, ngoại trừ Thứ Bảy, Chủ Nhật, tôi đi bộ xuống làng Bình Ba để dạy các em học sinh – miễn phí. Hè và những ngày Lễ, tôi theo đoàn ghe đi kích hoặc hành quân”. Và, từ đó bà theo chồng phục vụ Giang Đoàn 23 Xung Phong tại Vĩnh Long, Giang Đoàn 30 Xung Phong, hậu cứ trong Trại Cửu Long, Thị Nghè. Giang Đoàn 30XP trở thành một trong những đơn vị tác chiến Hải Quân tham gia những cuộc hành quân hỗn hợp, tham dự các cuộc hành quân Tam Giác Sắt tạo được nhiều chiến công hiển hách...

Khi theo chồng thuyền chuyển về Giang Đoàn 26 Xung Phong, hậu cứ tại Long Xuyên, theo lời ĐML:

“Chính tại Vùng IV Sông Ngòi tôi mới thấy rõ lòng quý mến và tin tưởng của quân nhân Địa Phương Quân đồn trú trong các đồn rải rác dọc những

bờ sông hoang vắng dành cho quân nhân thuộc các đơn vị tác chiến Hải Quân. Tình cảm của Địa Phương Quân cộng với tinh thần ‘huynh đệ chi binh’ và lòng quả cảm đã thúc đẩy Minh – đôi khi – bất chấp cả lệnh của Tỉnh Trưởng, tự động đưa đoàn giang đình đến giải cứu các đồn Nghĩa Quân khi nghe lời kêu cứu của họ!...

Thời gian Giang Đoàn 26 Xung Phong được lệnh chuyển vùng hành quân về quận Gò Quau, Chương Thiện, tôi phải trở về Sài Gòn lo việc gia đình. Minh điện thoại cho tôi hay rằng Minh đã gặp Thiếu Tá Phép, Quận Trưởng quận Gò Quau và Phó Quận Hành Chánh mà tôi không nhớ tên. Khi nói chuyện, ông Phó Quận Hành Chánh hỏi Minh rằng có phải tên thật của Điệp Mỹ Linh là Thanh Điệp hay không? Nếu đúng thì ngày trước ông Phó Quận Hành Chánh cùng học với tôi tại trường trung học Võ Tánh Nha Trang và ông Phó Quận Hành Chánh biết tôi chơi đàn Accordéon. Vậy là hai ông yêu cầu Minh bảo tôi đem Accordéon theo khi tôi trở lại vùng hành quân để chung vui với dân làng và mọi người trong dịp Tết... Khi dân làng tề tựu trong sân Quận thì Việt cộng pháo kích. Mọi người chạy tán loạn. Minh ra lệnh đoàn chiến đình phân tán mỏng, tìm địa điểm của Việt cộng để phản pháo. Bị Hải Quân phản pháo, VC ngưng pháo kích. Trên giang hành trở lại Quận, Minh gọi các chiến đình xem ‘Thủy Thủ không số quân’ đang ở trên chiếc nào? Không ai thấy tôi cả! Thấy Minh có vẻ lo, anh truyền tin pha trò để Minh cười cho vui: ‘Chắc Thủy Thủ của Chỉ Huy Trưởng...đào ngũ rồi!’ Minh cười gượng: ‘Mẹ, Bả mà đào ngũ, ai nuôi con tao, mày!’ Rồi Minh liên lạc vô tuyến với Thiếu Tá Phép để hỏi về tổn thất nhân mạng và cũng để tìm tôi. Thiếu Tá Phép cho biết “tụi nó pháo trật lất” và “Thủy Thủ không số quân” bình yên, đang ngồi trên nền xi măng vì không nỡ bỏ cây đàn Accordéon!...

... Những kỷ niệm về sự ‘trình diện’ của ‘Thủy Thủ không số quân’ tưởng đã chìm sâu trong quá khứ; vì tôi hoàn toàn không nhớ được. Nhưng, trong tang lễ của Minh, khi các cựu quân nhân thuộc Hội Hải Quân Houston, mặc quân phục đại lễ, đến chào tiễn biệt Minh và trao lá cờ VNCH cho tôi thì những kỷ niệm xưa cuộn cuộn dâng trào trong hồn tôi! Tôi khóc nhiều và nhận ra những kỷ niệm đó tươi đẹp, trắng xóa và sôi nổi không khác chi những lượn sóng do những chiếc fom hoặc PBR rẻ nước, lướt “vèo vèo” trên những dòng sông xưa, tạo nên...”

Trích dẫn những dòng trên với lời tâm tình, chia sẻ của nhà văn Điệp Mỹ Linh để cảm nhận bà đã hơn nửa thế kỷ gần gũi với chồng và “gắn bó” với Quân Chung Hải Quân từ những tháng ngày chiến tranh cho đến thời gian ở hải ngoại.

Trở lại với tác phẩm Hải Quân VNCH Ra Khơi, 1975. Trong Lời Ngỏ, tác giả cho biết:

“Trong Hải Quân không hề thiếu những cây bút thừa khả năng để ghi lại những đoạn đường đầy chông gai mà tập thể ấy đã vượt qua. Nhưng sở dĩ tôi được hân hạnh làm công việc này là vì tấm lòng tha thiết của tôi đối với quân chủng này từ khi tôi trở thành ‘dâu’ của Đại Gia Đình Hải Quân.

Vì yêu thích thiên nhiên và cũng vì muốn thấy tận mắt những khía cạnh gai góc nhất của quân chủng Hải Quân để viết bài, tôi xin tháp tùng những đơn vị chiến đấu Hải Quân.

... Nhờ thời gian dài sống cạnh những đơn vị tác chiến này tôi mới cảm nhận được tất cả nỗi đau thương của Người Lính VNCH. Và cũng nhờ thời gian này tôi mới ý thức được rằng Người Lính Hải Quân cũng chiến đấu can cường, liêu lĩnh và dũng cảm không thua bất cứ một đại đơn vị tác chiến nào của Quân Lực VNCH.

... Tâm nguyện của tôi tưởng chỉ quân quanh trong những dòng sông nhuộm máu ở U Minh. Nhưng, đến đầu năm 1975, Người Lính Áo Trắng không những chỉ giải cứu đôn Nghĩa Quân mà Người Lính Áo Trắng còn đón cả mấy Sư Đoàn thiện chiến và cả vạn vạn đồng bào từ Vùng I và Vùng II Chiến Thuật đưa về Sài Gòn và Phú Quốc thì tâm nguyện của tôi trở nên to lớn hơn và khó khăn hơn.

Tôi muốn ghi lại những đóng góp vĩ đại của quân chủng Hải Quân như là một tài liệu lịch sử...

... Tôi nghĩ lịch sử là những sự kiện có thật, hãy để những sự việc đó tự nói lên từng trạng huống của mỗi giai đoạn. Muốn thực hiện được điều đó và cũng để giữ mức độ khách quan và vô tư của ngòi bút, tôi tránh xen vào cuốn tài liệu này những suy luận, những nhận định, những bình phẩm của bất cứ một cá nhân nào – và ngay cả của chính tôi.

... Cuốn tài liệu này là sự đóng góp tích cực và lớn lao của Đại Gia Đình Hải Quân. Tôi có ý nghĩ để tên tác giả là ‘Nhóm Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa’. Nhưng nghĩ lại, tôi nhận thấy, dù sao đi nữa, cuốn tài liệu này cũng còn nhiều khiếm khuyết; nếu ‘Nhóm Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa’ viết, có thể không có những khiếm khuyết đó. Vậy, tôi là người trực tiếp thực hiện những cuộc phỏng vấn, tham khảo tài liệu và đúc kết mọi chi tiết, xin để cá nhân tôi chịu trách nhiệm...”

Trong những bài viết của nhà văn ĐML ghi lại rất chân tình về gia đình, bạn bè ở Nha Trang và tấm lòng với những chiến sĩ QL/VNCH, nhất là Hải Quân. Một thời và một đời bên nhau với biển khơi, sông lạch... Hình ảnh đó nói lên Điệp Mỹ Linh, người con của quê hương, của Hải Quân VNCH từ lúc làm dâu của quân chủng này cho đến cuối đời.

*

Tác phẩm Hải Quân VNCH Ra Khơi, 1975 dày 370 trang, gồm 12 Chương. Trình bày đẹp, trang nhã, nhiều hình ảnh đính kèm.

Chương I: Sơ Lược Lịch Sử Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa (Trang (1-11)

Chương II: Các Vị Tư Lệnh Hải Quân (13-19)

Chương III: Sự Tổ Chức Của Hải Quân – Về Hành Quân (21-70)

Trong Chương này đề cập đến Bộ Tư Lệnh Hải Quân, Những Đại Đơn Vị Chiến Đấu, các Vùng Sông Ngòi, các Vùng Duyên Hải... ghi lại tổng quát để độc giả biết tổng quát về Hải Quân VNCH.

Chương IV: Cuộc Đàm Thoại Bất Ngờ (71-72). Tuy chỉ 2 trang nhưng “báo động” trang sử đau thương của dân tộc.

Chương V: Những Biến Chuyển Quân Sự Và Các Cuộc Rút Quân (73-143).

Trong Chương này tác giả ghi lại Những Cuộc Rút Quân từ Vùng I đến Vùng V Duyên Hải... Nói lên sự dũng cảm, hy sinh, tinh thần quân dân, bao nỗi uất hận, tang thương, ngậm ngùi của thời điểm ngày tàn cuộc chiến!

Chương VI: Những Đột Biến Tại Các Vùng Sông Ngòi (145-171)

Chương VII: Kế Hoạch Phòng Thủ (173-176)

Chương VIII: Chuyển Ra Khơi Bi Hùng (177-199)

Chương IX: Phỏng Vấn Những Nhân Vật Liên Hệ Đến Chuyển Ra Khơi (200-229)

Chương X: Những Vị Anh Hùng Hải Quân VNCH (231-242)

Chương XI: Lời Chân Tình của “Thủy Thủ Không Số Quân (243-300). Danh sách sĩ quan Hải Quân VNCH Lập Nhiều Chiến Công trong cuộc chiến 1954-1975 (243-300)

Chương XII: Những Dòng Ký Ức (301-354) Bài viết của các vị Hải Quân. Phần Phụ Lục (355-359): Danh Sách Chiến Hạm & Chiến Đỉnh Hải Quân VNCH.

Năm 2003, anh Trần Trọng An Sơn tặng tôi quyển Hải Sử Tuyển Tập, khổ magazine, dày 592 trang được biên soạn rất công phu, đóng góp cho Bộ Quân Sử VNCH. Quân Chung Hải Quân VNCH có nhiều văn tài đã đóng góp cho nền văn học Việt Nam từ trong nước, trước năm 1975 và sau này ở hải ngoại. Anh cũng là nhà thơ, năm 2017 ra mắt tập thơ thứ hai Tâm Tư Người Lính Biên. Tài liệu này hữu ích cho tôi để sưu tầm.

Nguyệt san Chiến Sĩ Cộng Hòa trong 11 năm qua được vinh dự đăng tải các bài viết, tác phẩm, thi ca của quý vị.

Tác phẩm Hải Quân VNCH Ra Khơi, 1975 của nhà văn nữ Điệp Mỹ Linh tuy là Tài Liệu Lịch Sử nhưng qua ngòi bút linh động của tác giả lôi cuốn người đọc như “tự truyện” qua cuốn Một cơn Gió Bụi của cụ Trần Trọng Kim, Bên Giòng Lịch Sử của Linh Mục Viện Trưởng Đại Học Huế Cao Văn Luận... Điều đặc biệt ở đây là nữ giới, “người không có số quân” đã viết lại trang sử.

Được biết cô nữ sinh Thanh Điệp là một trong những thành viên của ban ca nhạc Bình Minh, được thành lập vào giữa thập niên 50, để phụ trách phần ca nhạc cho Đài Phát Thanh Nha Trang. Trưởng Ban Bình Minh – Cụ Điệp Linh Nguyễn Văn Ngữ – là thân Phụ của Thanh Điệp. Thanh Điệp cũng được thân phụ dạy viết văn, dùng bút hiệu Điệp Mỹ Linh để tưởng nhớ công ơn của bậc sinh thành.

Kể từ khi khởi viết vào năm 1961, có bài đăng trên Đuốc Thiêng, Tin Sáng và Tia Sáng... cho đến nay tròn 6 thập niên. Thời chinh chiến, anh Hồ Quang Minh thích và đồng tình với tinh thần văn nghệ của chị. Nhưng, trong những lần trò chuyện qua email với chị, chị cho biết, anh không thích chị viết, hát và đàn... tôi cũng hơi ngạc nhiên nhưng tế nhị không hỏi vì sao? Qua tìm hiểu, tôi nghĩ anh cũng như nhiều vị tướng lãnh, sĩ quan khác, cho rằng mất nước là mất tất cả! Anh HQM là chiến sĩ can cường, lập được nhiều chiến công (Bảo Quốc Huân Chương) và (theo chị), anh “ba gai”, nhiều lần cãi với thượng cấp; nhưng anh rất thương và bảo vệ thuộc cấp... nên đường binh nghiệp của anh không may mắn.

Tôi gọi chị Điệp Mỹ Linh “Nhà văn không có số quân” nữ giới đã viết nhiều về người Lính VNCH.

Little Saigon, Dec 2020

Vương Trùng Dương